

личие и слава, на подвигъ и жертва за цѣль народъ, а такъвъ духъ на героя ще живѣе вѣчно.

Човѣкъ може да се забрави изъ дѣлничнитѣ битви на живота. Неговитѣ кости ще изгниятъ въ черната влажна прѣстъ. Но надъ гроба му остава — една пѣсенъ, едно име, едно дѣло.

Пѣсенъта на бореца за родъ и родина не заглѣхва; името на падналия въ борбата герой не се забравя; дѣлото, за което се пролива кръвъ на юнаци, остава записано въ сърдцата и душитѣ на бащи и синове. Съ тѣхъ се расте и живѣе, съ тѣхъ се крепи духъ и вѣра. Тѣ се носятъ отъ връхъ на връхъ, отъ долина на долина, букитѣ вѣковни разказватъ за това свето дѣло, вѣтърътъ отнася напѣви изъ пожълтѣлитѣ ниви и шепне легенди за борбата на избранитѣ народни синове.

Единъ отъ тия достойни народни синове, който умрѣ за България и съ величавата си смъртъ показва на поколѣннията какъ трѣбва да се служи и какъ трѣбва до край да се раздава и кръвъ и сърдце за България и за свободата на народа, бѣ закрилникътъ на робитѣ, честитиятъ синъ на Тулча — Стефанъ Караджата. Славниятъ български войвода Стефанъ Караджа е ималъ още нѣколко имена: Търненъ, Кючукъ Стефанъ, Пазвантчето. Той е роденъ на 11 май, лѣто Гос-